

naa det. I 1897, hvor man stillede sig fuldkomment saa imødekomende fra dette Tings Side som nu, kunde vi som bekendt ikke opnaa det af mange forskellige Grunde, blandt andet af den Grund, at Landstinget fandt, at man var gaaet for langt ned med Beskyttelsessatserne. Dette viste sig ved det Toldlovsforslag, der var blevet Enighed om mellem den daværende Regering og det Fler-tal i Toldudvalget, hvortil jeg ogsaa den Gang hørte, med Kødtt som Ordfører. Da det Forslag kom op i Landstinget, satte man disse Beskyttelsessatser betydeligt op. Altsaa, man kunde ikke naa det den Gang. Jeg skal i øvrigt atter henlede det ærede Medlems Opmærksomhed paa Toldlovsfor-slaget af 1897. Hvis han vil gøre sig den Ulejlighed at studere det igennem, vil han forstaa, at han der maaske mere eller mindre bevidst, det ved jeg ikke, har stemt for en overordentlig stor Mængde Forhøjelser fra den nu gældende og da gældende Told, og at han har stemt for en Række Toldsatser, som give væsentlig højere Beskyttelse end den, der gives efter Fællesudvalgets Fler-tals Forslag. Dette er Tilfældet for Kemikalier, for Avispapir, forskellige Glas-varer, Tobaksfabrikata og en Mængde andre Artikler. Studiet af Toldloven af 1897 er den bedste Medicin mod at fæste alt for megen Lid til de dristige Paastande, det ærede Medlem oplæste for os, som ere fremkomne fra Hr. Kødtt's Side.

Angaaende Hr. Kødtt vil jeg endnu kun gøre den Bemærkning, at der er jo en væsentlig Forskel paa den Stilling, han indtog den Gang, og den Stilling, vi ind-tage nu. Ved sine Forslag den Gang, de Forslag, han stod som Ordfører for, satte han Venstres Fordringer til Toldloven meget væsentligt ned. Jeg gentager, at jeg fulgte ham ligesom saa mange andre Med-lemmer her i dette Ting, fordi det var et Fremskridt fra det bestaaende, og fordi vi vilde opnaa et Resultat, men han satte Venstres Fordringer fra Folketingets tid-ligere Behandlinger af Toldloven og fra Toldkommissionens Mindretal meget betyde-ligt ned. Forskellen mellem da og nu er den, at han satte dem ned uden at opnaa noget derfor, han satte dem ned uden derfor at gennemføre noget, og disse Indrømmelser ere blevne os en Klods om Benet ved senere Forhandlinger. De Indrømmelser, vi have maattet gøre, have vi i hvert Fald faaet modstaaende Ind-rømmelser for, dem have vi faaet det for, at Beskyttelsen er gaaet ned med 15—20 pCt. af Værdien, og de andre store Re-sultater, som denne Toldlov bringer.

Sluttelig skal jeg sige til det ærede Medlem fra Hillerød (Dinesen), hvis gode Deltagelse i Forhandlingerne i 1897 jeg flere Gange har ydet min Anerkendelse her i Tinget, idet han virkelig forhandlede ud fra sit Standpunkt meget praktisk og dygtigt, at han paa et Punkt i Dag har taget fejl, idet han har ment, at ved Ris-toldens Nedsættelse vilde alene et enkelt stort industrielt Etablissement tjene $\frac{1}{4}$ Mill. Kr. (Dinesen: Nej, langt fra, foruden Ris-tolden nævnedes jeg blandt andet ogsaa Kul). Ja, jeg forstod det nu saaledes, at det var ved Ristolden, og efter hvad jeg har erfaret, tror jeg, at det derved højst vil profitere 20,000—30,000 Kr. Og det er nu en Gang saadan her i Verden, at naar man vil sætte den Ris ned, som Arbejderen, Bonden og Middelstandsmanden gerne ville nyde Jule-aften og ved andre gode Lejligheder i Familien, bliver man ogsaa nødt til at sætte den ned for De forenede Bryggerier. For Resten kunde jeg tænke mig, at de forskellige Toldfordele, som De forenede Bryggerier og Bryggerierne i det hele ville faa ved Nedsættelserne paa forskellige Varer, naar vi skulle have Ølskatten omregnet efter Meter-systemet, maaske blev kompenseret ved en lille Afrunding opad. (Dinesen: Med største Fornøjelse). Det var jo ikke helt umuligt, at det blev saadan.

Det ærede Medlem har altid været en nidkær Forkæmper for Haandværket, og naar det ærede Medlem ser paa Forslagene, som de her foreligge, maa han ogsaa ind-rømme, at det ertsærlig Haandværket, vi have taget nænsomt paa. De store Beskæringer af Beskyttelsen ramme netop Storindu-strien, medens vi derimod overalt, hvor det lille Haandværk kommer med i Spillet, have været meget nænsomme, overmaade nænsomme, der er der kun rørt lidt ved Beskyttelsen. Det ærede Medlem skulde anerkende de Bestræbelser, der gaa i Traad med dem, han gentagne Gange her i Tinget har udfoldet.

Endelig maa jeg gøre en Slags Und-skyldning for en Forglemmelse fra i For-middags. Jeg skulde have omtalt et Par Punkter, som have været forhandlede i Fællesudvalget, og som jeg kan høre paa Finansministerens Udtalelser ere blevne nævnte i Landstinget. Det er Spørgsmaa-let om dansk Industris og i det hele dansk Næringsvirksomheds Forhold til Staten, naar de optræde som Sælgere til Staten, og Spørgsmaalet om Jernbanefragterne. Om det vil jeg sige som min Opfattelse, at det er rigtigt, at vi for Fremtiden fast-